

STUDENTERSAMFUNDETS TEATER

TEATERCHEF. ODD NANSEN

Høstrevyen 1923

Charivari

INDHOLD

I. Akt.

Studentervise.

Duet — en.

Bispens vise.

Grønlandsvisa.

Munkens vise.

II. Akt.

Rallareduet.

Kong Stabell's vise.

Bankchef vise.

Sportsidiotens vise.

Avisguttens vise.

Duto.

Du maa 'ke spørre saa vanskelig, min ven!

III. Akt.

Konduktør vise.

Amors vise.

Skjønne Mathilde.

Op og så ned.

Ernst Rolf's vise.

Syndens vise.

I. Akt.

Studentervise.

Mel: (Jolly good Luck).

Helt ifra Adams tid til nå,
har fædrene støtt hat dårlig rå
men værst det blev bevendt,
da de sku' fø på en glad student.
For med et smil den unge mand
har livets alvor tat,
mens skattene trykker den gamle
trykker han glad sin skat.

Refr.: Vort gode humør det skal vi nok bevare,
vi synger bare
det skal vi klare.
Pengene ruller bort, men la dem fare,
husk at penge
ikke er pointet.
Hviler eksamen på dig som en mare
så skal du svare
når gaml'n spør:
Ta det rolig, det er jo det rare
alting går med et godt humør.

Helt ifra Evas tid til nu
har mødrene grinet hutetu,
men værst det blev bevendt
når datter'n stakk av med en student.
Sætter de bo er alt de har
en sofa og en seng,
mere er ikke nødvendig
når vi tar vort refreng

Refr.: Vort gode humør det skal vi nok bevare,
 vi synger bare
 det skal vi klare.
 Pengene ruller bort, men la dem fare,
 husk at penge
 ikke er pointet.
 Hvis svigermor henger på dig som en mare
 så skal du svare
 når gamla spør:
 Ta det rolig, det er jo det rare
 alting går med et godt humør.

Helt ifra Eden og til nå
 har dagene titt vært sure, grå;
 men blir det forgalt bevendt
 lær at le av en glad student.
 Faller vor studietid litt lang,
 er pigens troskap kort,
 er garderoben hos «onkel»;
 og presses vor kasse hårdt.

Refr.: Vort gode humør det skal vi nok bevare
 vi synger bare,
 det skal vi klare.
 Pengene ruller bort, men la dem fare
 husk at penge
 ikke er pointet.
 Hviler din skredder på dig som en mare
 så skal du svare
 når budet spør:
 ta det rolig, det er jo det rare
 alting går med et godt humør.

Synges i 3 die akt.

Helt ifra Eden og til nå
 har dagene titt vært sure, grå,
 men blir det forgalt bevendt,
 lær at le av en glad student.
 Er tiderne til at gråte a'
 så gråt dog ei for det,
 vi har et råd som hjelper:
 Kom hit en kveld og le.

Refr.: Vort gode humør det skal vi nok bevare,
 vi synger bare
 det skal vi klare.
 Pengene ruller bort, men la dem fare
 husk at penge
 ikke er pointet.
 Hviler misséren på dig som en mare
 så skal du svare
 når noen spør:
 Ta det rolig, det er jo det rare
 alting går med et godt humør.

Duet — en.

Mel.: «Ständchen».

Han: Lille du — si mig nu
om du tør for paven
ta en tur i Guds natur
ut i klosterhaven.

Hun: Gid a' mig — husk at jeg
er en hellig søster,
gå din vei, for indi mig
taler dydens røster.

Refr.: Hun: Hvad har mamma sagt?

Han: Ja hvad har mamma sagt?

Hun: Ta for mandfolk dig iagt!

Han: Så det har mama sagt.

Skal det stå ved magt?

Hun: Ja skal det stå ved magt?

Begge: Alt hvad mødrene har sagt
var vi lengst i graven lagt.

Han: Lille skat — tro ei at
jeg dig vil forføre;
kom bli med i busk og krat
kast kun nonnesløre'.

Hun: Kys mig Per — endda mer!
Gud hvor det var deilig,
og så får jeg endda fler
når det blir beleilig.

Refr.

Bispens vise.

Den brede vei som Satan går,
blir bredere fra år til år.
Han stadig klint blandt hveten sår,
og høster sorte får.
Ak, menn'sker spår, gud vet hvem rår,
når mænd som ei på storken tror
og bjerg at flytte ei formår,
ustraffet leve far.

I pagt med tidens umoral
betviler nu hver liberal
at svovelluers helvedkval,
hver kjætter smake skal.
At slike falske prester skal
få virke i vort høie kald,
det ender nok med knald og fald
og evig jammerdal.

Men det er no vi alle vet,
at skal man opnå kirkefred
så må man først slå fienden ned
i næsten-kjærlighet.
Når fjernet er hver falsk profet
fra ortodorskes menighet,
Da blir det fred og enighet
i tid og evighet.

Grønlandsvisen.

Mel.: Do I? Yes I do!

Alle vet
 Danmark nærer kjærlighet
 til vort land,
 og vi ræddes alle mand;
 for denne elskov er så het
 at vi en dag blir ætt!
 Og alt vi har de danske tar, det går så pent og let.

Refr.: D' er letvindt at påstå: Det der er mit!
 Altså: Det er mit!
 Så hvis du får øie på en lækkerbit
 Altså: Det er mit!
 Det er utrolig mye rart
 man kan få så'n á la carte!
 D'er letvindt at påstå: Det der er mit!
 Altså: Det er mit!

Tordenskjold
 tjente jo i Danmarks sold.
 Holberg skrev
 helst på dansk og følgen blev
 at begge to er vandret hen
 og er nu danske mænd;
 og flere følger efter dem, vi har jo no'n igjen.

Refr.: —

Alle mins
 Grønland var en norsk provins;
 Island med,
 men en dag vi fik besked
 at Danmark hadde fattet
 denne store kjærlighet!
 Om femti år vi lever vel i Danmark, ja Gud vet!

Refr.: —

Munken Vents vise.

Mel.: «La petit ament».

Her i klostret lever vi
 mand og mand som broder.
 Her i klostret kræver vi
 alle livets goder.
 Cølibatet er ei kjendt
 nonnene er helt for-Vent,
 og det hele munkeliv
 er lutter tidsfordriv.
 Ankommer her en gjæst
 straks brygges op til fest.
 Ved liflig bægertlang
 blir tiden aldrig lang.

Refr.: Jeg er på en kant,
 skål for den som fandt
 på de gode, gamle drikkeskikke, — ikke sandt
 når en drik er god,
 drikker jeg for to
 går jeg fuld og fæl omkuld så gjør det ikke no.
 Hver en skjemtsom knegt
 og hver alvors mand
 drikker her sin sekt
 utav literspand.
 Drik tilbunds min ven
 svinder rusen hen
 skaffer du dig let en ny igjen.

Her har vi jo drikke nok
 «Bisp» og «Munk» og «Domen»
 Tørsten er den bedste kok
 men vi har nok rå me'n.
 Er tønden tom, så er det fest
 for tomme tønder rummer mest.
 Konge, jarl og geistlighet
 er alle sammen med.
 De svinger sig i dans
 En nonne hver til mands
 De skåler hver især,
 da er det morro her.

Refr.: Jeg er.....

II. Akt.

Rallarduet.

Mel.: For på lørdags kveld.

Å ha nødsarbe det er lita trøst
når det er plent umulig å få arbesløst.
Tænk å arbe når'n ikke har no lyst.

Har'u hørt om postbud' og bikjene,
dem kan neggu ikke la hverandre gå ifre'.
Tænk at postbudet er gāt i hundene.

Har'u set at dem speller foran Aavatsmark,
der er blit reine bikje- og familiepark.
Tænk å spelle for en slik en gammal knark.

Det kan da ikke væra med fuld forstand
at man vælger et kvindfolk til stortingsmand;
tænk en stortingsmand som ikke er en mand.

Veit du åffer dem græv sån i høiskoln's park,
jo en av proffain ska' på fesketur med meitemark.
Tænk å grava hele daen etter mark.

Har'u hørt om de derre Bernau-jentene
som vil lægge sig ut med studentene.
Tænk at gutta ikke kan få gå i fre'.

Har'u set at 'n Hagerup har sat sig te'
å få tarmeskjælv i Skanseparkens blomsterbed.
Tænk å gjøra slikt på et offentlig sted!

Kong Stabets vise.

Mel.: «Jag stod i min ungdoms grøna tjuga år».

Det er meget som en politimand må,
være våken til hver tid og passe på:
At det hersker ro og orden
blir det bråk så en, to, tre
er vi borte alle sammen skal du se.

Det er ofte at en politimand vil
arrestere en som har vært ut på dill
At det ikke alltid lykkes
er en ganske anden sak.
For i detta stökke har jo hver sin smak.

Veit du hvad det var som mangla politknapp,
for det «Lo'e at 'n ga for mange rapp.
Nohr og Søhr og Grundt og Grøndal
Prata heile saken vækk.
Men han politknapp han fik en orntli smækk.

Vi blei lovet Gråkalbane siste år;
men når tror'u at vi banen færdig får.
Detta fortauget i Kongens gata
har dem jo fåt bort
og den stumpen op til Gråkall'n går da fort.

Æ var ut en kvell og så på a la Carte,
men de penga kunde likegodt vært spart.
Pikebarna var jo nette,
Bernau sjæl var ganske god,
men han Fearnley dat ustanselig i — — —

Det e mye rart en politimand ser,
fyll og fanteri og stas og meget mer:
Hele døgnet rundt, men særlig
i et skummelt natkvarter
er'e moro get å se på alt som skjer.

Det er meget som en politimand får,
Av og til en liten smuglet brændvinstår.
Hvis en skute kommer ind på havna
lasta fuld av sprit
er jeg straks ombord og får en smakebit.

Bankchefens vise.

Mel.: I den gula paviljongen.

I de gode gamle eventyr det heter
som de nok vet: «Det var engang».
Mine gamle eventyr jeg nå begræter:
De gyldne tider før bomben sprang.
Da jeg var bankchef i min egen bank,
og hadde jobben med å drive dank,
og penger kom og penger gik sin vei.
Da krakket kom så rømte jeg.

Refr.: Det slap jeg billig fra,
jeg kunde ikke gjort det berre.
Lykken er bra å ha,
men ikke alle har 'n desværre.
Skjønt hvis det blev succes
alt hvad Gud, og hvermand tok sig te'
blev den fornøielse os spart
å være smart.

Om det skjer iblandt en kjedelig affære
som for eksempel den her i vår,
er det smart å gjøre som de militære,
selv å lage den dom de får.
Først finder de hvor sprængningen har vært,
så hentes en ildsfarlighetseksper
som konstaterer: «Ingen kan da for
om Kristiansten i lufta går».

Refr.: Det slap de billig fra,
det kunne ikke gåt dem berre.
Slik dommer man sku' ha,
det har'ke alle folk desværre.
Skjønt hvis det gik så te'
at alle syndere fik gå i fre'
blev den fornøielse os spart
å være smart.

Nedpå byens internationale scene
er det hus som aldrig før.
Chefen sitter i sin loge helt alene
som engagert, fuldt gagert clakør
Han setter op og tror at alting går:
Dengang da vi var 21 år
Alarmklokken slog ikke mange slag
for Fahlstrøm faldt ei i vor smag.

Refr.: Selv ham slap Bille fra,
han kun'ke sluppet fra no værre.
Slikt spil sku' faen ta
skjønt Bille kun'ke gjort det berre,
men hvis det blev succes
alt hvad Gud og hvermand tok sig te'
blev den fornøielse os spart
å være smart.

Sportsidiotens vise.

Mel.: «Charlotte».

I discos, kule, slægge, spyd, i hækkeløp og sprang
 har jeg været verdensmester i det sidste gang på gang.
 Jeg løper hele da'en lang, den træninga er fin,
 om natta har jeg mareridt på sengehesten min!
 Og Elsterparken hundre — og — nitten gange rundt
 er moro get, foruten at d' er sundt.

Refr.: Refreng:

Hurra! hurra! hurra! hurra! Pokaler vil jeg ha.
 Jeg har løpt, og løpt, og løpt, og løpt, og løpt i hele da'.
 Ja hop, og kast, og løp, og dra, og træn som du var gal,
 så ska' ru sjå
 du får dig og
 en jævla stor pokal!

Du har vel hørt at Amundsen har negta skvær å fly
 til polen for det var for langt, og alt for høit mot sky,
 og nu ska'n hyre Charles Hoff, og op i isen dra'n.
 og hænge på'n til polen og tilbars igjen på da'n!
 At være litt i frisk luft og hoppe kloden rundt
 er moro get, foruten at d' er sundt.

Refr.: Hurra — — —

Og Hau'ern han kan løpe så d' er vanskelig å se'n,
 for kommer'n borti løpa er det pst! og borte ble'n,
 og seksti ton med sølvtsi har'n og vinder stadig mer.
 Men veit du at'n løper timen let på tre kvarter!
 At løpe fort og svette så sneen tiner rundt
 er moro get, foruten at d' er sundt.

Refr.: Hurra — — —

Avisguttens vise.

Mel.: Igår, idag og imorgen.

Adresavisa, Dagsposten og Nye Tid,
 Nye Tid, du slette tid.
 Sportsmanden kan kjøpe her sit Idrætsliv,
 Idrætsliv, til Tidsfordriv.
 Her er Morrabla og morrobla og Aftenposten med.
 Her er Mangt og Meget her som Vore Herrer kan få se
 Refr: Komma hit så skal du sjå
 alt det rare du kan få.
 At æ e' med på dokkers parti
 kan de være sikker på.

Vore Damer kan de kjøpe hvor de går,
 står og går, stod igår.
 17de Mai, det kan de holde i et år,
 et helt år, eller år for år.
 Vil i Stille Stunder Husmoderen i Hjemmet ha et bla'
 kan hu kjøpe Urd og Allers her hos mig Hver 8de dag.

Refr.:

Verden Rundt er Klassekampen, Tidens Tegn,
 Tidens Tegn, Vor tids-tegn.
 Arbeiderpolitikken er på skillevei'n,
 skillevei'n, der er no' i veien.
 Læs i Fremtiden du kun om Folkets Frihet fører Fram,
 eller kanske Politikken for Nationen er en skam.

Refr.:

Nidaros i Under Duskens tegn nu er,
 tegn dem der, hver især.
 Studenteruka samler Folket fjærn og nær,
 fjærn og nær, både her og der.
 «Charivari» det er Krigsråbet i hele Norrigns land,
 vi har prøvd at træffe Samtiden i Blinken denne gang.

Komma hit så skal du sjå
 al den morro du kan få.
 De blir med på vores parti
 ja det e' æ sikker på.

Avsked fra Trondhjem.

Duto.

Mel.: «When shall we meet again».

Han: Nu vil vi fly
op mot himmelens sky
hvor solen aldrig går ned.

Hun: Ja kjære du,
la os flyve nu
og finde et fredet sted.

Han: Ingen andre skal være med

Hun: Bare vi og vor kjærlighet.

Begge: Trondhjem, du kjære stad
favnet av fjord og fjelde,
her har vi levet glad
mangt kunde du fortælle.
Nu er avskedsstunden nok inde,
vi drager bort for lykken at finde.
Ja Trondhjem, du kjære stad,
nu må vi sige farvel.

Du maa 'ke spørre saa vanskelig, min ven!

(Mel. for «Charivari»).

Hvor vi er kry av vor by
altid hævder den sit ry.

De største mænd
er født i den!

Se, ned i tinget de går
statsråd Klíngenberg er vor
og Lykke endt
som konkurent.

Og mens de slås,

så spør vi os:

Hvem er den første? Hvem er den største?

Refr.: Du må'ke spørre så vanskelig, min ven!

D'er så besværlig, slå det derre hen

En stakkars dåre

kan spør sig fore

og sætte fast 10 vise mænd.

Du må'ke spørre så vanskelig, min ven!

Jeg tror vi negter svare no' på den!

Ja undskyld, kjære,

vi lar det være,

så finder vi det kanske ut så'n smått om senn!

Jeg har en gammel bekjendt

så'n en sorgløs, glad student

som læser litt

og rangler titt.

Omsider sat han en dag

ved examen på sin bag

og tænkte flot:

Nu går det godt!

Han spørsmål fik —

og tiden gik — — —

Omsider svarte han: Hr. professor! —

Refr.: De må'ke spørre så vanskelig, min ven! O. s. v.

Jeg syn's så synd på enhver
som tror kjærligheten er
det samme som
no' styggedom!

Og her en kveld traf det sig,
en forelsket sig i mig.

Og da jeg bad
så sa hun: Ja!

En aftenstund,
så'n mund mot mund,
jeg spurte kjærlig: Er jeg den første?

Refr.: Du må'ke spørre så vanskelig, min ven! O. s. v.

III. Akt.

Konduktørens vise.

Mel.: «I'm nobody's darling».

Du veit jeg holder øie
med al verdens ting,
og jaggu er'em drøie
hvad dem find' på rundt omkring.
Men ner på jola er'e værst,
det kan'ke vare længe,
der blir jo mer og mer perverst,
snart må hele sjappa stenge.

Refr.: Nei ellers tak, men la mig
bli her oppe litt te'.
Den jorda' e farken ta mig
ikke no værandes sted!
D'er staselig å være
himmelskibskonduktør,
og mye rart å lære
som ein aldri' har vist om før.

Vi går jo fast i rute
på jola legger vi te',
da er'em stadig ute
og vil gjerne være med.
Til himmels vil'em før'em dør,
til guld og grønne skove;
men jeg er jo bare konduktør
og kan ingenting love.

Refr.:

Med gods og passagerer
er'e passelig flusst,
vi himmelen trafikerer
og har dannet fraktfart-trust.
Og ofte sitter her ombord,
mens Ragna Nielsen maner,
de gamle herrer som henfor
og ned mot jola glaner.

Refr.:

Ja al' dom gamle karan
 som Holberg, Moses og æ,
 vi har'e kosli når bar' han
 far Elias får tyg' i fre'.
 Og når min chef og direktør
 spør om æ snart vil flytte,
 så svar' æ som æ alltid gjør:
 Jeg vil aldrig verden bytte!
 Refr.:

Amors vise.

Mel.: Just a little lovesong.

Må jeg først få presentere
 det er mig som skaffer dere
 alle disse søte små, som så, som kommer til.
 Jeg får aldrig nogen hvile,
 stadig må jeg skyte pile
 for jeg må jo la dem få de små de vil.

Refr.: Glem ei at med vinger
 er guden Amor blit født.
 Ingen magt mig tvinger,
 jeg er livets gud som gjør alt rosenrødt.
 Men hvis du mig kalder
 når begjæret fylder dig,
 lar jeg mine pile
 i sit kogger hvile.
 D'ække noe for mig!

I de lyse månenætter
 med musik og amouretter,
 må jeg være litt forsiktig, riktig godt på vagt.
 Jeg må være smart av væsen
 har for mangt et litet par en snare lagt.
 Refr.:

Og jeg svinsler og jeg svanser
 vækker gamle døde sanser
 tænder blodet heft i brand og blir ei træt
 av at sende mine pile,
 stadig muntert de må ile
 bringe kjærlighetens bud til hjerter tett i tett.
 Refr.:

Ja, nu har du nok fått lære
 hvem det er som er på fære
 når du synes små blomster gror i disse spor.
 Det er lykken som jeg bringer
 og jeg bruker mine vinger
 for at lave dig et Eden her på jord.
 Refr.:

Skjønne Mathilde.

Roserne var røde, æbleblomsten hvid
 dengang da jeg traf dig.
 O min egen søde du var kær og blid,
 jeg er din slave —
 vil du mig have.

Refr.: Kjære Mathilde
 ak om du vilde
 engang blot motta min kjærlighet så varm,
 trykket mot min barm
 av min sterke arm;
 ak du min kæreste pige
 vil du mig sige
 om jeg tør håbe min store kjærlighet
 ei blot er dig til besværlighet.

Siden i september så jeg dig såvidt.
 Gud hvor mit hjerte slog.
 Og først i november gjorde jeg visitt.
 Jeg vilde si det,
 men snublet i det.

Refr.:

Ak om du mig lovet, kære søde du,
 engang at blive min.
 Men jeg har ei vovet, og ei heller nu,
 min lille pige,
 tør jeg dig sige:

Refr.:

Op og saa ned.

Mel.: «He's got'em on».

Når jeg sår hjem fra gilde går, så forekommer det
 mig ofte som om alt jeg ser, går sakte op og ned.
 Ja måne, stjerner, gater, hus mig
 synes mangen gang
 de svinger sakte op og ned, i takt til denne sang:

Op også ned, op også ned
 intet er stabilt nu lenger
 op også ned, op også ned
 alting går på sine gjænger.
 Op også ned, op også ned
 er de stadige refrænger.
 Hei på dig, du og jeg
 svinger op og ned.

På børsen diskuterer man i krig såvel som fred
 om aktier som i pari stod, men nu går op og ned.
 Og én blir fattig, én blir rik, men si hvad hjælper det,
 når franc og dollars, mark og pund går stadig op og ned.

Op også ned, op også ned
 intet er stabilt nu lenger,
 op også ned, op også ned
 alle aktier, alle penger.
 Op også ned, op også ned
 er de stadige refrænger.
 Hei på dig, du og jeg
 svinger op og ned.

På Nordsjø'n og Atlanter'n kan man ofte nok få se
 når bøljerne de ru-uller, går skuta op og ned
 og mangen kval led ofte frk. Dit og frk. Det,
 når frokosten og midda'n med, kom sagte op og ned.

Op også ned, op også ned
 intet er stabilt nu lenger,
 op også ned, op også ned
 snart du over rækka henger.
 Op også ned, op også ned
 blir de stadige refrænger,
 al vor mat, blir salat
 og går op og ned.

Og jeg er elevatordreng, min lod i livet blev
at få hver mand i heisen ind og kjøre op og ned.
Og ofte undrer jeg mig på når engang jeg får fred
om kista mi i grava da skal heises op og ned.

Op også ned, op også ned
intet er stabilt nu længer,
op også ned, op også ned
alting går på sine gjænger.
Op også ned, op også ned
er de stadige refrænger.
Hei på dig, du og jeg
svinger op og ned.

Ernst Rolis vise.

Mel.: Auf Hotel zur Nachtigal.

Vara lustig och charmant
helt superb från top til tå,
sjunga visorna frappant
just med anströk av kadence.
Aldrig mista sitt humör
det är vägen jag må gå.
Men som det har hänt mig för
går det inte alltid så.

Refr.: Om ibland jag gör blamage,
trär ind på scen' med bara en gamage,
eller om byksorna inte er fullständigt på,
så tar jag til hatten och segjar som så:
«Ja det där är inte bra
men om Ni tittar bort från byksorna
så husk med händerna
och med tänderna
vinder jag publiken».

När jag sätter upp revy
passar jag det altid slik,
at jag i hvarenda by
bara med litt vernisage,
spelar just præcis som för
for det er jo ny publik.
Men at huska allt jag bør
falder ofte vanskelig.

Refr.: Om ibland jag gör blamage
och inte acktar als på min ussage,
jag sjunger «norska» i visan och glömmer helt a,
at jag en smuk «göteborska» skal ha.
«Ja det där är inte bra
men når ibland det händer segjar jag:
Husk med händerna,
och med tänderna
vinder jag publiken».

Flickorna er min passion
 det har alltid varit så,
 en galant och smart person
 slik som jag blir let på moden.
 Om jag litt ibland mig snör
 och med sminka hjälper til
 flickohjärtarne jag rör,
 se så der med dette smil

Refr.: Om ibland jag gör blamage
 og kommer i en jävla karambolage
 med flickans mama och papa och hela familj
 segjar jag med mit charmerande smil:
 «Ja det där är inte bra
 från nu jag aldrig rörar flickorna,
 kun med händerna,
 och med tänderna
 skal jag nu jonglera».

Synderens vise.

Mel.: C'est une chose.

Det var engang i Paradiset
 synden fik indpas paa vor vei.
 Derfor maa alle
 synde og falde,
 synd bor i mig og dig.
 Aa naar du stjæler fra din næste
 synd er paa ham og synd for dig;
 mened og mord, bedrageri —
 at det er ret, er synd aa si.
 Og det er fordømt kjedeli'
 stadig høre andre folk si:

Det og det der maa du aldri gjøre.
 Intet røre
 ei forføre.

Forbud og paabud er altid skjøre
 men de frister d'er synd.
 D'er synd at elske kvinder som staar en nær,
 men det er ofte større synd at la det vær!
 For det kan hænde
 at man kan syn's i løn
 at en som er syndig er yndig, ja skjøn.

En gang maa alle direktioner
 for generalforsamling frem,
 og da skal alle
 finde det gale
 som er at si paa dem.
 Stabschefen her forleden slo' ner,
 prøvde paa Lindboe at faa klem.
 Erichsen syntes det var synd
 at skrive kritik med klem og fynd.
 Og som fra en stor gramofon
 klang med militær præsisjon:

Det og det der maa De ikke gjøre,
det kan føre, blot til røre.
Husk at teatrer er altid skjøre,
det maa man si er synd.
D' er synd at refse en som staar en nær.
Især naar ikke jeg helt enig er.
Og nu for tiden
er det slet ikke fair, at
si frem sin mening saa sand som den er.

